

РЕШЕНИЕ

№ 23949

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5016** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от С. И. И., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. Д., срещу решение № 1542 от 01.04.2024г., постановено по НАХД № 16320/2023 г. от Софийски районен съд (СРС), 110-и състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-022727/03.10.2023г., издадено от началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл.175, ал.1, т.1 от ЗДвП са наложени кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП); на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП са наложени кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП и на основание чл.181, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Иска се отмяната му.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел

„Пътна полиция“, в открито съдебно заседание чрез упълномощения юрк. В. П., оспорва касационната жалба като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното съдебно решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 17.09.2023 г. около 01:20 ч. в [населено място] на [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път С. И. И. е управлявал личния си мотоциклет К. 3Х 636 Б С ДКН с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка пред автокъща „М-К.“ се установява, че липсва регистрационната табела на мотоциклета, водачът отказва да бъде тестван с техническо средство за алкохол с дрегер с фабр. номер ARPM 0406, като не е дал и кръвна проба за медицинско изследване и не е представил документ за успешно преминал технически преглед на ППС.

За трите нарушения на водача е съставен АУАН Серия ГА № 768191/17.09.2023 г. Актът е връчен на касатора, който не е направил възражение против констатациите в него. Въз основа на АУАН е издадено НП № 23-4332-022727 от 03.10.2023г., с което на С. И. И. са наложени: 1. За нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП – управление на МПС, на което табелите с регистрационен номер не са поставени на определените за това места – глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.1, т.1 от ЗДвП; 2. За нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП - отказ за проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и неизпълняване на медицинските предписания за даване на кръвна проба – глоба в размер на 2000 лв.и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП; 3. За нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП – не е представен ППС на технически преглед – глоба в размер на 50 лв. на основание чл.181, т.1 от ЗДвП. Наказателното постановление е връчено лично на С. И. И. на 01.11.2023г.

С обжалваното решение СРС е потвърдил обжалваното НП. За да постанови този резултат е приел, че същото е издадено от материално и териториално компетентни длъжностни лица, съобразно заеманата от тях длъжност в кръга на техните правомощия. Приел е още, че посочените в НП нарушения са доказани по безспорен и несъмнен начин, както и че правилно е приложен материалният закон.

Обжалваното решение е правилно.

Възраженията в жалбата за наличие на пороци на съдебното решение не са развити и доказани в хода на настоящото производство. СРС е събрал необходимите доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства.

Съгласно чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Противно на твърденията в касационната жалба, съдът правилно е възприел

фактичката обстановка, доколкото от свидетелските показания на разпитаните по делото двама свидетели е установил, че на 17.09.2023 г. С. И. е управлявал собствения си мотоциклет К. 3Х 636 Б С ДКН с рег. [рег.номер на МПС] , с който е посетил мотосъбор в [населено място]. Със свой приятел – свидетелят Г., си тръгнали заедно от събора. Още преди да тръгнат Г. видял, че регистрационната табела на мотора на И. липсва и го уведомил за това. Тоест, регистрационната табела е липсвала още преди тръгването на водача от [населено място]. Установява се също, че контролните органи са констатирали липсата на регистрационна табела на мотора след като водачът му е спрял и му е извършена проверка. По този начин е доказано по несъмнен начин, че на отворен за обществено ползване път е допуснато от неговия водач и собственик да се движи МПС, което е без табела с регистрационен номер. С това действително е нарушено изискването на чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Налице са две алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние - отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, като втората хипотеза следва първата. В случая след като водачът е отказал да му бъде направена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, на същия е издаден талон за медицинско изследване за МБАЛ „Света Анна“, копие от който е приложен по делото. Жалбоподателят се е подписал върху талона, в който изрично е записано възникналото за него задължение да се яви в конкретното медицинско заведение за даване на кръвна проба, срокът за изпълнение на това задължение (45 минути) като е цитиран и текстът на приложимата санкционна норма за неизпълнение на това задължение – чл.174, ал.3 от ЗДвП. В тази връзка е неоснователно възражението на касатора, че не са му били разяснени последствията от неизпълнението на разпореждането на полицейските служители, както и че непосочването на коя хипотеза от разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП се прилага, засягала правото му на защита. Очевидно е, че са изпълнени и двете хипотези на цитирания законов текст, което изрично е записано и в оспореното НП.

Съгласно чл.181, т.1 от ЗДвП, собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед се наказва с глоба от 50 лв. В случая е установено, че жалбоподателят е собственик на МПС, което по силата на чл.147, ал.1 от ЗДвП, подлежи на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата изправност. По делото безспорно е установено, че на извършената на посочените в оспореното НП дата, час и място проверка, касаторът не е представил документ за преминал задължителен периодичен преглед

на техническата изправност на управлявания от него мотоциклет.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл.37 от ЗПП във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ да бъдат определени в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1542 от 01.04.2024г., постановено по НАХД № 16320/2023 г. от Софийски районен съд, 110-и състав.

ОСЪЖДА С. И. И. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: